

Berg: Jeg vil gjerne give dette lille Lovforflag en Hilsen med paa Veien. Det er jo et lille Stykke Finantslov, saaledes har jeg opfattet det, som vi have foreliggende for os i dette Forflag. Dets Indhold stod i Fjor paa Finantsloven, og da det ikke under Forhandlingerne blev optaget paa den i Nar, antog jeg altsaa, at denne Sag var bortfalden; thi jeg kan dog ikke antage, at man var bleven saa øm for at indføre Noget paa Finantsloven, at man ikke en Gang turde tage de Poster op, til hvilke man havde Regjeringen med. Regjeringen var nemlig som bekjendt med i Fjor, hvorfor dette Spørgsmaal ikke var noget 6te konstitutionelt Punkt. Under de to foregaaende Forhandlinger er dette Lovforflags Historie nærmere blevet drøftet af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber). Jeg kan henholde mig til, hvad han derom har bemærket. Jeg ønsker blot at faae konstateret, hvor mange Medlemmer der endnu her staa paa det gamle Standpunkt fra 1875—76 med Hensyn til det Forflag, som man den Gang fandt præjudicerede en almindelig Toldreform, og som man derfor begrov over for Ministeriet. Jeg kan forstaa, at man ogsaa i dette Stykke har forandret Stilling efter den forandrede Situation; men det var jo nok værd at vide, hvem dette kan ramme, og hvilke deres Grunde ere derfor. Jeg forlanger det ikke, da det jo ikke er kommet frem under den tidligere Forhandling, ikke en eneste Grund er der ansøgt for, at vi skulle vedtage dette Forflag i en særlig Lov. Det skulde da være den, at Bankaktionærene i Aalborg skulle synes om den, men dette er ikke nogen særlig Grund til at vedtage en Toldreform (Afbrydelse af B. Holm). Er det ikke en stykkevis Reform af Toldloven? Hvad mon det da er? Jeg vidste ikke rettere, end at det virkelig var det. I Fjor gif man ind paa at indføre det paa Finantsloven, som det rigtig er bemærket, fordi man derved vandt Anerkjendelse fra Regjeringens Side af, at man kan bruge Finantslovens Hjælp i saadanne Tilfælde, hvilket jo for øvrigt er utvilsomt konstitutionelt talt. Men det er jo en vis Binding overfor denne Regjering at faae denne Indrømmelse, og saa er det jo fuldstændig rigtigt, at det stod paa Finantsloven, gjældende for et enkelt Nar, og kunde det staa der, kunde flere andre Indrømmelser komme frem paa samme Vis, og man kunde altsaa faae en Del af sine egne Ønsker tilfredsstillt sammen med dette. Jeg ser altsaa, at man i Nar, da man vilde have Sagen fremmet og skaffe en Reform i denne Position i Toldloven, ikke en Gang har kunnet tage den op i Finantsloven, og uagtet Regjeringen var enig med os i Fjor om, at det kunde staa der, har man troet at maatte flyde det ud til en særlig Lov. Men gaar det først udenfor Finantsloven, staar det efter min Formening under samme Behandling og samme Synsvinkel, som Finantsministerens særlige Lov-

forflag af samme Indhold gjorde for 2 Nar siden. Jeg skulde dog mene, at, naar vi ere komne 2 Nar længere frem, staa vi endnu nærmere ved en almindelig Toldreform, end vi da stode, og derfor maatte der være endnu større Grund til at lade dette Spørgsmaal hvile, indtil vi kunde tage det sammen med en almindelig Toldreform. (Afbrydelse). Jeg vil lige saa lidt her fraraade dette Lovforflags Vedtagelse, som jeg vilde fraraade det foregaaende. (H. Nielsen: Det er ogsaa overflødig). Efter det ærede Medlems Betragtning mener han at det er overflødig at bemærke dette, men det er en Misforstaaelse. Det ærede Medlem mener, at Alt er overflødig, der ikke passer i hans nye Kram, men det maa han tilgive. Han vil faae mange Grindringer med paa sin Vej, han vil mange Gange blive erindret om, hvorledes hans Stilling under den nye Situation er i Forhold til hans tidligere Stilling, selv om det ikke tilfredsstillter ham (at høre det, og selv om han tror, at det er overflødig med disse Grindringer. Jeg kunde ønske at faae Grunden til Forandringen at vide; vi have rigtignok havt to Behandlinger, men der er ikke bleven fremført en eneste Grund. Jeg ønsker i alt Fald at faae at vide, hvem der uden Grund i Nar saaledes have forandret Standpunkt, at de før Valget den 25de April 1876 kunde negte Finantsministeren dette Lovforflags Fremme, forfaste det uden videre og saa her to Nar efter give den samme Finantsminister Lovforflaget. Man kan gratulere Ministeriet til ogsaa paa disse Punkter at vinde Fremgang for sin Politikk.

Jagd: Jeg er ikke i Stand til at fatte de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler fremkom med. Der foreligger kun til Afgjørelse et ganske lille Spørgsmaal, nemlig om at indrømme et Retferdighedskrav, som jeg ikke har hørt Nogen benegte fra nogen Side i denne Sal. At dette Spørgsmaal af det ærede Thing skal knyttes til en Mængde andre Spørgsmaal, der dels ere meget større og dels staa i en fjernere Berøring dermed, har jeg allerede ved 2den Behandling udtalt mig stærkt imod. Denne min Udtalelse, under hvilket jeg brugte det Udtryk, at det var en Prangerpolitikk, naar man i denne Sal vilde gjøre Vedtagelsen af en Sag afhængig af Spørgsmaal, som skulde staa i en direkte Forbindelse dermed, foranledigede den Gang det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) til at fremkomme med en Bemærkning, hvortil jeg tillod mig at gjøre en Afbrydelse, som jeg ser, at man ikke har refereret i Nigsdagstidenden. Det ærede Medlem yttrede nemlig, at, fordi Taleren, nemlig jeg, brugte Prangertrafik i forskjellige Sager, f. Ex. med Hensyn til Thybanen, skulde jeg ikke beskjylde Andre for det Samme. Jeg rettede nemlig den Gang det Spørgsmaal til den ærede Taler: Hvor? Men derpaa svarede det ærede Medlem ikke. Jeg